

det er i mine Øjne i Princippet og i Virkningen uretfærdigt. Det er af denne Grund, man foreslaar at ophæve disse gamle Skatter. Da nu Staten ikke kan undvære Indtægt, men nødvendigvis maa have noget for dermed at bestride de nødvendige Udgifter, foreslaas det for det andet — at indføre en ny Skat eller, om man vil, flere ny Skatter, for det første en Værdibeskatning af al fast Ejendom her i Landet, baade Land og By, en saakaldt Eiendomsskyld, som jeg, i Parentes bemærket, principielt er imod, og for det andet — og det er vel omtrent de tre Fjerdedele af den samlede ny Skat — en Formue- og Indkomstskat med stigende Skala for den sidste, en Beskatningsmaade, som i mine Øjne er den retfærdigste af alle de Beskatningsmaader, vi have her til Lands, fordi man gennem den sikrest og bedst rammer de enkelte Skatteydere's Skatteevne, og det er dog det, som er Maalet. Altsaa det, som her foregaar ifølge de to foreliggende Lovforslag, er, at man ophæver en uretfærdig Skat og paalægger en ny Skat, som alle indrømme i alt Fald er retfærdigere end den gamle. Hvorledes det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds kan kalde dette for udemokratisk og uretfærdigt, forstaar jeg aldeles ikke. Jeg kan ikke se, at der er noget udemokratisk og uretfærdigt deri. Det har været Maalet for alle de Forhandlinger, som have været førte, at søge at paalægge Skattebyrderne saa ligeligt og retfærdigt som muligt for Landets Borgere i Forhold til deres Skatteevne. Hvis nu Resultatet af denne Omlægning af alle vore direkte Skatter bliver det, at Landet kommer til at betale mindre end hidtil og Byerne mere, hvad jeg ingenlunde vil benægte, hvad viser det saa? Det viser faktisk kun to Ting, at Formuerne og Indkomsterne og altsaa ogsaa Skatteevnen er forholdsvis størst i Byerne, og dernæst, at Landet eller, om man hellere vil, Agrarerne, hidtil have betalt for meget i Forhold til deres Skatteevne, medens Byerne have betalt for lidt. Hvis det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds og andre, som klage over dette Forhold, gerne vil, at Landet skal betale noget mere og Byerne noget mindre, kan det saare let lade sig ordne. Der lever her i Byen en Mængde større eller mindre Kapitalister og Pensionister, der sidde i Ro og Mag og leve af deres Obligationer, Dividender, Aktier, Pensioner osv. Hvis nu det ærede Medlem, der jo ogsaa er Borgerrepræsentant, jeg

alle disse Folk ud til os paa Landet, skulle vi tage mod dem med aabne Arme. Vi have frisk Luft og Solskin aldeles gratis. Der er dejligt derude paa Landet. Lad os f. Eks. faa dem over til Jeksen, der bugter det sig i Bakke og Dal, og man har den mest henrivende Udsigt, der kan tænkes. Der er et Punkt uden for Jeksen, hvorfra man kan se 18 Kirketaarne, og hvis man har Øjne som en Flue, kan man se dem alle paa engang, ellers maa man vende sig lidt om. Der er meget dejligt ude paa Landet, bølgende Kornmarker, græsklædte Marker, hvor Kvien staar i Græs langt op over Knæerne, Enge, hvor Bækken snor sig som et sølvblaat Baand eller løber snakkende mellem Smaasten og Grus. Som sagt, hvis det ærede Medlem ønsker nogen Forandring, lad os saa faa disse Folk derud, men vil han beholde baade Kapitalisterne og Pensionisterne og de store Handelsfyrster og hvad de nu ellers hedde, maa han ogsaa finde sig i, at de betale Skat. Det eneste, vi ude paa Landet forlange, er en retfærdig Fordeling, saa at man i Kjøbenhavn og Byerne kommer til at betale de samme Promille og de samme Procent, som vi betale paa Landet, og ikke en rød Øre mere. Det kan jeg ikke se noget uretfærdigt i.

Jeg skal fatte mig kort, da Klokkeren straks er fire. Det ærede Medlem har foretaget en Mængde store og vidtløftige Beregninger baade i Aar og tidligere om Virkningen af disse Forslag. Desværre synes det mig at fremgaa af det ærede Medlems Beregninger, at han i sin Ungdom har studeret Teologi i Stedet for Matematik, i alt Fald ere hans Beregninger meget usikre og løse. I Fjor regnede det ærede Medlem ud, at Landets største Godsbesidder vilde have en Fordel af Kommissionens Forslag paa 20,000 Kr. aarlig. Det daværende Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) regnede ud, at den vedkommende, en Greve, vilde tabe 4—5,000 Kr. Det ærede Medlem regnede saa om igen og fandt ud, at han kun tjente 4,500 Kr. Uden saa meget som at rødme eller blinke, slog han de $\frac{3}{4}$ af Fortjenesten væk. Ogsaa i Aar har det ærede Medlem foretaget forskellige Beregninger. Jeg kan der ganske henholde mig til, hvad der allerede er blevet sagt særlig af den ærede Ordfører for Flertallet baade om de 7 Millioner og de 20 Kr. pr. Td. Hartkorn. Da nu saa mange have lavet Beregninger, faar jeg ogsaa Lyst til det, men for ikke at blive svimmel, naar man regner med disse store Millioner,